

Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű és nem vált ki joghatást. Az EU intézményei semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért. A jogi aktusoknak – ideértve azok bevezető hivatkozásait és preambulumbekendéseit is – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett és az EUR-Lex portálon megtalálható változatai tekintendők hitelesnek. Az említett hivatalos szövegváltozatok közvetlenül elérhetők az ebben a dokumentumban elhelyezett linkeken keresztül

► **B** AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2002/44/EK IRÁNYELVE

(2002. június 25.)

a munkavállalók fizikai tényezők (vibráció) hatásából keletkező kockázatoknak való expozíciójára vonatkozó egészségügyi és biztonsági minimumkövetelményekről (tizenhatodik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikke (1) bekezdésének értelmében)

(HL L 177., 2002.7.6., 13. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
► <u>M1</u>	Az Európai Parlament és a Tanács 2007/30/EK irányelve (2007. június 20.)	L 165	21	2007.6.27.
► <u>M2</u>	Az Európai Parlament és a Tanács 1137/2008/EK rendelete (2008. október 22.)	L 311	1	2008.11.21.
► <u>M3</u>	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1243 rendelete (2019. június 20.)	L 198	241	2019.7.25.

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2002/44/EK
IRÁNYELVE**

(2002. június 25.)

a munkavállalók fizikai tényezők (vibráció) hatásából keletkező kockázatoknak való expozíciójára vonatkozó egészségügyi és biztonsági minimumkövetelményekről (tizenhatodik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikke (1) bekezdésének értelmében)

I. SZAKASZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Cél és hatály

(1) Ez az irányelv, amely a 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése szerinti a 16. egyedi irányelv, meghatározza a tényleges vibrációs expozícióból vagy a lehetséges vibrációs expozícióból keletkező, a munkavállalók egészségét és biztonságát veszélyeztető kockázatokkal szembeni védelemre vonatkozó minimumkövetelményeket.

(2) Ennek az irányelvnek a rendelkezései olyan tevékenységekre vonatkoznak, ahol a munkavállalók munkavégzés közben ténylegesen ki vannak téve, vagy vélhetően ki vannak téve a vibrációból eredő kockázatoknak.

(3) A 89/391/EGK irányelv teljes mértékben vonatkozik az (1) bekezdésben említett egész területre, az ebben az irányelvben megfogalmazott szigorúbb és/vagy konkrétabb rendelkezések sérelme nélkül.

2. cikk

Fogalm meghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) kéz-kar vibráció: olyan mechanikus vibráció, amely az emberi kéz-kar rendszerre áttevődve veszélyezteti a munkavállalók egészségét és biztonságát, és érrendszeri, csontrendszeri és ízületi, idegrendszerei vagy izomzati rendellenességeket okozhat;
- b) egésztest-vibráció: olyan mechanikus vibráció, amely az egész testre áttevődve veszélyezteti a munkavállalók egészségét és biztonságát, különösen hát-, derék- és gerincbántalmakat okozhat.

3. cikk

Expozíciós határérték és beavatkozási határértékek

(1) A kéz-kar vibráció esetében:

- a) a napi szabványosított expozíciós határérték nyolcórás bázisidőszakban 5 m/s^2 ;
- b) a napi szabványosított beavatkozási határérték nyolcórás bázisidőszakban $2,5 \text{ m/s}^2$.

▼B

A kéz-kar vibrációnak való expozíciót a melléklet A. részének 1. pontjában felsorolt rendelkezések alapján értékelik vagy mérik.

- (2) Az egész testet érintő vibráció esetében:
- a) a napi szabványosított expozíciós határérték nyolcórás bázisidőszakban $1,15 \text{ m/s}^2$, vagy az érintett tagállam választása szerint egy $21 \text{ m/s}^{1,75}$ vibrációs dózisérték;
 - b) a napi szabványosított beavatkozási határérték nyolcórás bázisidőszakban $0,5 \text{ m/s}^2$, vagy az érintett tagállam választása szerint egy $9,1 \text{ m/s}^{1,75}$ vibrációs dózisérték.

Az egésztest-vibrációs expozíciót a melléklet B. részének 1. pontjában felsorolt rendelkezések alapján értékelik vagy mérik.

II. SZAKASZ

A MUNKAADÓK KÖTELEZETTSÉGE

4. cikk

A kockázatok meghatározása és értékelése

(1) A 89/391/EGK irányelv 6. cikkének (3) bekezdésében és 9. cikkének (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségek ellátása során a munkaadónak értékelnie és szükség esetén mérnie kell azt a mechanikus vibrációt, amelynek munkavállalói ki vannak téve. A mérést ezen irányelv melléklete A. részének 2. pontjával vagy B. részének 2. pontjával összhangban kell elvégezni.

(2) A mechanikus vibrációs expozíció mértékét a munkavégzés egyes módózatának megfigyelésével vagy a berendezésnek a vibráció valószínűsíthető nagyságára vonatkozó információi, illetve az eszközök jellegére vagy a használat körülményeire vonatkozó információi alapján lehet értékelni, beleértve a berendezés gyártója által rendelkezésre bocsátott információkat is. Ez az értékelés nem azonos azzal a méréssel, amely különleges műszerek és megfelelő mérési módszerek alkalmazását kívánja meg.

(3) Az (1) bekezdésben említett értékelést és mérést meghatározott időközönként az illetékes szolgálatok tervezik és végzik, különösen a 89/391/EGK irányelv megfelelő szakértelemmel rendelkező szolgáltokról vagy személyekről szóló 7. cikke rendelkezéseinek figyelembevételével. A mechanikus vibrációnak való expozíció mértékének értékelése és/vagy mérése során összegyűjtött adatokat megfelelő formában megőrzik, hogy későbbi időpontban lehetőség legyen azok megtekintésére.

(4) A 89/391/EGK irányelv 6. cikkének (3) bekezdése értelmében a munkaadó a kockázatértékelés során kiemelt figyelmet fordít a következőkre:

- a) az expozíció mértékére, jellegére és időtartamára, beleértve az időszakos vagy az ismétlődő vibrációs expozíciót;

▼B

- b) az expozíció ezen irányelv 3. cikkében megállapított határértékei és beavatkozási határértékeire;
- c) a munkavállalók egészségét és biztonságát különösen érzékenyen érintő kockázati tényezők hatására;
- d) a mechanikus vibráció és a munkahely, vagy más munkaeszközök közötti kölcsönhatások következményeként jelentkező, a munkavállalók biztonságát veszélyeztető közvetett hatásokra;
- e) a vonatkozó közösségi irányelvekkel összhangban a munkaeszközök gyártói által biztosított információkra;
- f) a mechanikus vibrációs expozíció mértékének csökkentésére kifejlesztett helyettesítő eszközök hozzáférhetőségére;
- g) a munkaadó felelősségére, az egésztest-vibrációs expozíciónak a napi munkaidőn túlrá való kiterjesztése során;
- h) sajátos munkakörülményekre, mint például alacsony hőmérséklet;
- i) az egészségügyi állapot folyamatos ellenőrzése során kapott megfelelő információkra, beleértve a lehetséges mértékben nyilvánosságra hozott információkat is.

(5) A munkaadónak rendelkeznie kell a 89/391/EGK irányelv 9. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban végzett kockázatértékeléssel, és meg kell határozni, hogy mely intézkedéseket kell meghozni összhangban ezen irányelv 5. és 6. cikkével. A kockázatértékelést a nemzeti jognak és gyakorlatnak megfelelő adathordozón kell rögzíteni; a kockázatértékelés magában foglalhatja a munkaadó igazolását arra vonatkozóan, hogy a mechanikus vibrációval kapcsolatos kockázat jellege és mértéke szükségtelessé teszi a további részletes kockázatértékelést. A kockázatértékelést rendszeresen frissítik, különösen abban az esetben, ha olyan jelentős változások történtek, amelyek azt elavulttá tehetik, vagy ha az egészségügyi ellenőrzés eredményei alapján a frissítés szükségesnek látszik.

5. cikk

Az expozíció megelőzését vagy csökkentését célzó rendelkezések

(1) A műszaki fejlődés eredményeinek és a kockázat keletkezésének forrásánál a kockázat mérséklésére rendelkezésre álló intézkedések figyelembevételével a mechanikus vibrációs expozícióból keletkező kockázatokat lehetőség szerint a kockázat forrásánál kell megszüntetni, vagy a minimumra csökkenteni.

A kockázatok csökkentése a 89/391/EGK irányelv 6. cikkének (2) bekezdésében megfogalmazott általános megelőzési elveken alapul.

(2) A 4. cikkben említett kockázatértékelés alapján a 3. cikk (1) bekezdésének b) pontjában vagy (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott értékek túllépése esetén a munkaadó elkészíti és megvalósítja a műszaki és/vagy szervezési intézkedésekből álló programot, amelynek célja a minimumra csökkenteni a mechanikus vibrációt és az ezzel járó kockázatokat, különösen a következők figyelembevételével:

▼B

- a) kisebb mechanikus vibrációs expozícióval járó más munkamódszerek alkalmazása;
 - b) megfelelő ergonómiai tulajdonságokkal rendelkező és az elvégzendő munka figyelembevételével a lehető legkisebb vibrációt előidéző, alkalmas munkaeszközök kiválasztása;
 - c) olyan segédberendezések alkalmazása, amelyek csökkentik a vibráció okozta sérülések kockázatát, például az egésztest-vibrációt csökkentő ülések és a kéz-kar rendszerre ható vibrációt csökkentő fogantyúk használata;
 - d) a munkaeszközökre, a munkahelyre és a munkahelyi rendszerekre vonatkozó megfelelő karbantartási programok;
 - e) munkahelyek és munkaállomások tervezése és kialakítása;
 - f) a munkavállalók megfelelő tájékoztatása és képzése a munkaeszközök szakszerű és biztonságos használatáról, a mechanikus vibrációnak való expozíció mérséklése céljából;
 - g) az expozíció időtartamának és intenzitásának korlátozása;
 - h) megfelelő munkarend a szükséges pihenőidőkkel;
 - i) a hideg és a nedvesség hatásának kitett munkavállalók ellátása megfelelő védőruházattal.
- (3) A munkavállalók semmilyen körülmények között sem tehetők ki az expozíciós határértéket meghaladó hatásoknak.

Amennyiben azon intézkedések ellenére, amelyeket a munkaadó azért hoz, hogy megfeleljen ennek az irányelvnek, az expozíció meghaladja a határértéket, a munkaadó haladéktalanul megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a határérték alá csökkentse az expozíciót. A munkaadó feltárja a határérték túllépésének okait, és ennek megfelelően módosítja a védekezés és megelőzés érdekében tett intézkedéseket, hogy megelőzze a határértékek túllépésének ismételt előfordulását.

(4) A 89/391/EGK irányelv 15. cikkének értelmében a munkaadó az adott kockázatnak kitett munkavállalók követelményeihez igazítja az e cikkben említett intézkedéseket.

*6. cikk***A munkavállalók tájékoztatása és képzése**

A 89/391/EGK irányelv 10. és 12. cikkének sérelme nélkül a munkaadó gondoskodik arról, hogy a mechanikus vibráció kockázatainak a munkavégzés során kitett munkavállalók és/vagy képviselőik megkapják a 4. cikk (1) bekezdésében említett kockázatértékelés eredményére vonatkozó információkat és a szükséges képzést, különös tekintettel a következőkre:

- a) az ezen irányelv végrehajtására hozott, a mechanikus vibrációból keletkező kockázatok megszüntetését vagy mérséklését szolgáló intézkedések;

▼B

- b) az expozíciós határértékek és napi beavatkozási határértékek;
- c) a mechanikus vibráció e határozat 4. cikkével összhangban elvégzett értékelésének és mérésének eredményei, valamint a használatban lévő munkaeszközöktől származó lehetséges sérülések;
- d) miért és hogyan kell felismerni és jelenteni a sérülésre utaló jeleket;
- e) milyen körülmények között jogosult a munkavállaló egészségügyi ellenőrzésre;
- f) a mechanikus vibrációs expozíciót a minimumra csökkentő biztonságos munkamódszerek.

*7. cikk***Konzultáció a munkavállalókkal és a munkavállalók részvétele**

A konzultáció, valamint a munkavállalók és/vagy képviselőik részvétele az ezen irányelv által szabályozott kérdésekben a 89/391/EGK irányelv 11. cikkével összhangban történik.

III. SZAKASZ

VEGYES RENDELKEZÉSEK*8. cikk***Egészségügyi felülvizsgálat**

(1) A 89/391/EGK irányelv 14. cikkének sérelme nélkül a tagállamok elfogadják a szükséges rendelkezéseket az ezen irányelv 4. cikkének (1) bekezdésében említett kockázatértékelés eredményére való hivatkozással a munkavállalók megfelelő egészségügyi felülvizsgálatának biztosításához minden olyan esetben, amikor a kockázatértékelés eredménye egészségkárosító hatás kockázatát jelzi. Ezeket a rendelkezéseket, beleértve az egészségügyi dokumentációra és azok hozzáférhetőségére vonatkozó követelményeket, a nemzeti joggal és/vagy gyakorlattal összhangban vezetik be.

Az egészségügyi felülvizsgálat, amelynek eredményeit a megelőző intézkedések alkalmazásánál minden egyes munkahelyen figyelembe kell venni, azt a célt szolgálja, hogy megelőzzék és a lehető legkorábban diagnosztizálják a mechanikus vibrációs expozíció következményeként jelentkező rendellenességeket. Az ilyen vizsgálat szükséges minden olyan esetben, ahol:

- a munkavállalók vibrációs expozíciója olyan természetű, hogy ok-okozati összefüggés állapítható meg az expozíció és egy azonosítható betegség vagy egészségkárosító hatás között,
- valószínűsíthető, hogy a betegség vagy a hatás a munkavállaló adott munkavégzési körülményei között keletkezett, valamint
- léteznek bevált technikák a betegség vagy az egészségkárosodást okozó hatás azonosítására.

A 3. cikk (1) bekezdésének b) pontjában és (2) bekezdésének b) pontjában említett értékeket meghaladó mechanikus vibrációnak kitett munkavállalók jogosultak az egészségi állapotuknak megfelelő egészségügyi felülvizsgálatra.

▼B

(2) A tagállamok olyan rendelkezéseket vezetnek be, amelyek értelmében az (1) bekezdéssel összhangban egészségügyi felülvizsgálaton részt vett munkavállalókról egészségügyi dokumentáció készül, és ezt naprakészen vezetik. Az egészségügyi dokumentáció az elvégzett egészségügyi felülvizsgálat összefoglaló adatait tartalmazza. Az egészségügyi dokumentációt olyan formában vezetik, amely – az orvosi titoktartás tiszteletben tartása mellett – megteremti a későbbi hozzáférés lehetőségét.

A dokumentáció másolati példányaikat kérelemre megküldik az illetékes hatóságnak. A munkavállaló – kérelmére – hozzáférhet a rá vonatkozó egészségügyi dokumentációhoz.

(3) Amennyiben az egészségügyi felülvizsgálat eredményeként kiderül, hogy a munkavállaló azonosítható betegségben szenved, vagy egészségkárosító hatás érte, és az orvos vagy a foglalkozás-egészségügyi szakember megállapítása szerint ez a munkavállalót munkavégzés közben ért mechanikus vibráció hatására vezethető vissza:

- a) az orvos vagy más megfelelően képzett szakember tájékoztatja a munkavállalót a személyére vonatkozó eredményről. A munkavállaló információt és tanácsot kap különösen arra vonatkozóan, hogy milyen egészségügyi vizsgálaton kell részt vennie az expozíció megszűnését követően;
- b) a munkaadót az orvosi titoktartás követelményeinek érvényesítése mellett tájékoztatják az egészségügyi felülvizsgálat valamennyi jelentős megállapításáról;
- c) a munkaadó:
 - felülvizsgálja a 4. cikk alapján elkészített kockázatértékelést,
 - felülvizsgálja a kockázat megszüntetésére vagy csökkentésére az 5. cikk alapján hozott intézkedéseket,
 - az 5. cikkel összhangban figyelembe veszi a foglalkozás-egészségügyi szakember vagy más megfelelően képzett személy, vagy az illetékes hatóság tanácsát a kockázat megszüntetésére, vagy csökkentésére vonatkozó szükséges intézkedésekről, beleértve a munkavállaló olyan más munkahelyre történő áthelyezését, ahol nem áll fenn a további expozíció kockázata, valamint
 - rendelkezik a folyamatos egészségügyi felülvizsgálatról és a hasonló hatásoknak kitett munkavállalók egészségi állapotának vizsgálatáról. Az ilyen esetekben az illetékes orvos vagy a foglalkozás-egészségügyi szakember vagy az illetékes hatóság javaslatot tehet a kockázatnak kitett személyek orvosi vizsgálatára.

*9. cikk***Átmeneti időszak**

Az 5. cikk (3) bekezdésében megállapított kötelezettségek teljesítése tekintetében a tagállamok, a szociális partnerek képviselőivel a nemzeti jogszabályokkal és a kialakult gyakorlattal összhangban folytatott konzultációt követően jogosultak arra, hogy legfeljebb öt éves, 2005. július 6-án kezdődő átmeneti időszakot vegyenek igénybe, ha olyan munkaeszközöket használnak, amelyeket 2007. július 6-át megelőzően bocsátottak a munkavállalók rendelkezésére, és amelyek, figyelembe véve a legújabb műszaki fejlesztéseket és/vagy a megtett szervezési intézkedéseket, az expozíciós határértékek betartását nem teszik lehetővé. A mezőgazdaságban és az erdőgazdaságban használt munkaeszközök tekintetében a tagállamok az átmeneti időszakot legfeljebb további négy évvel meghosszabbíthatják.

▼B*10. cikk***Eltérések**

(1) A munkavállalókra vonatkozó általános egészségvédelmi és biztonsági elvek betartásával, a tengerhajózásban és a légi közlekedésben kellően indokolt körülmények esetén az egésztest-vibráció vonatkozásában a tagállamok eltérhetnek az 5. cikk (3) bekezdésének rendelkezéseitől, ha a munkahelyek műszaki állapota és konkrét jellemzői miatt az expozíciós határértékeket a megített műszaki és/vagy szervezési intézkedések ellenére sem lehet betartani.

(2) Abban az esetben, ha a munkavállaló mechanikus vibrációnak való expozíciója általában nem éri el a 3. cikk (1) bekezdésének b) pontjában és (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott expozíciós határértékeket, azonban időről időre számottevő ingadozásokat mutat és esetenként meghaladja az expozíciós határértéket, a tagállamok engedélyezhetik az 5. cikk (3) bekezdésétől való eltérést. 40 óra átlagában az expozíciós érték nem érheti el az expozíciós határértéket, ezenkívül bizonyítani kell, hogy a munkából adódó kockázatok, amelynek a munkavállaló ki van téve, alacsonyabbak az expozíciós határértéknél jelentkező expozícióból keletkező kockázatoknál.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett eltéréseket a tagállamok a nemzeti joggal és gyakorlattal összhangban a szociális partnerekkel folytatott előzetes konzultációkat követően engedélyezhetik. Az ilyen eltéréseknek olyan feltételekkel kell párosulniuk, amelyek a különleges körülmények figyelembevételével is garantálják, hogy a jelentkező kockázatok a minimumra csökkenjenek, és hogy az érintett munkavállalók fokozott egészségügyi felülvizsgálatban vesznek részt. Az ilyen eltéréseket négyévenként felülvizsgálják, és az eltérést az engedélyezésének indoklásaként feltüntetett körülmények megszűnését követően haladéktalanul visszavonják.

(4) A tagállamok négyévenként megküldik a Bizottságnak az (1) és a (2) bekezdésben említett eltérések jegyzékét, jelezve az eltérések engedélyezésének okait és körülményeit.

▼M3*11. cikk***A melléklet módosításai**

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 11a. cikknek megfelelően a mellékletet szigorúan csak technikailag módosító felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy figyelembe vegye a munkaeszközök, illetve munkahelyek tervezésére, építésére, gyártására vagy szerelésére vonatkozó műszaki harmonizációt és szabványosítást, valamint a mechanikus vibrációval kapcsolatos műszaki fejlődést, a kapcsolódó harmonizált európai szabványokban és előírásokban bekövetkező változásokat, továbbá a vonatkozó új ismereteket.

Ha a munkavállalók és más személyek testi egészségét és biztonságát veszélyeztető, azonnali, közvetlen és súlyos kockázatokat magukban foglaló, kellően indokolt és kivételes esetekben rendkívül sürgős okokból nagyon rövid idő alatt szükséges cselekedni, a 11b. cikkben előírt eljárás alkalmazandó az e cikk értelmében elfogadandó felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

▼ **M3***11a. cikk***A felhatalmazás gyakorlása**

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 11. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2019. július 26-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 11. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban ⁽¹⁾ foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 11. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

*11b. cikk***Sürgősségi eljárás**

(1) Az e cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok haladéktalanul hatályba lépnek és alkalmazandók mindaddig, amíg az Európai Parlament vagy a Tanács a (2) bekezdésnek megfelelően nem emel ellenük kifogást. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusról az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak küldött értesítésben meg kell indokolni a sürgősségi eljárás alkalmazását.

(2) Az Európai Parlament vagy a Tanács a 11a. cikk (6) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. Ebben az esetben a Bizottság az Európai Parlament vagy a Tanács kifogásáról szóló határozatról való értesítést követően haladéktalanul hatályon kívül helyezi a szóban forgó, felhatalmazáson alapuló jogi aktust.

⁽¹⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

▼ M3▼ B

IV. SZAKASZ

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

▼ M1▼ B*14. cikk***Átültetés**

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2005. július 6-a előtt megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot. A tagállamok megküldik a Bizottság részére a 9. cikkel összhangban általuk elfogadott átmeneti intézkedések jegyzékét, ezek részletes indoklásával.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el vagy már elfogadtak.

*15. cikk***Hatálybalépés**

Ez az irányelv az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

*16. cikk***Címzettek**

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

MELLÉKLET

A. KÉZ-KAR VIBRÁCIÓ

1. Az expozíció értékelése

A kéz-kar vibrációs expozíció értékelésének alapja az A(8) nyolcórás referencia-időszakra szabványosított napi expozíciós határérték kiszámítása, amelyet az a_{hwX} , a_{hwY} , a_{hwZ} ortogonális tengely mentén meghatározott, frekvenciával súlyozott gyorsulási értékek négyzeteinek (rms) összegéből vont négyzetgyökként az ISO 5349-1(2001) szabvány 4. és 5. fejezetében, valamint A. mellékletében meghatározott módon fejeznek ki.

Az expozíció mértékének értékelése becslés alapján is elvégezhető, amelynek alapja a munkavégzéshez használt munkaeszközök által okozott vibráció mértékére vonatkozó, a gyártók által biztosított információ, valamint az adott munkamódszer megfigyelése vagy mérés.

2. Mérés

Amennyiben a 4. cikk (1) bekezdésével összhangban mérést végeznek:

- a) az alkalmazott módszerek között szerepelhet a mintavétel, amennyiben az a szóban forgó, a munkavállalóra ható mechanikus vibráció vonatkozásában reprezentatív; az alkalmazott módszereket és készülékeket a mért mechanikus vibráció konkrét jellemzőihez, a környezeti tényezőkhöz és a mérőműszerek jellemzőihez kell igazítani az ISO 5349-2 (2001) szabvánnyal összhangban;
- b) olyan eszközök esetében, amelyeket két kézzel kell fogni, a méréseket mindkét kézen el kell végezni. Az expozíciót a két mért érték közül a magasabb érték alapján határozzák meg; a másik kézre vonatkozó értéket is közölni kell.

3. Interferencia

A 4. cikk (4) bekezdésének d) pontját kell alkalmazni, különösen, ha a mechanikus vibráció befolyásolja a vezérlőeszközök megfelelő kezelését vagy a kijelzők leolvasását.

4. Közvetett kockázatok

A 4. cikk (4) bekezdésének d) pontját kell alkalmazni, különösen ha a mechanikus vibráció befolyásolja a szerkezetek stabilitását vagy a kötések biztonságát.

5. Egyéni védőeszközök

A kéz-kar vibráció ellen védelmet nyújtó egyéni védőeszközök alkalmazása hozzájárulhat az 5. cikk (2) bekezdésében említett intézkedési program megvalósításához.

B. EGÉSZTEST-VIBRÁCIÓ

1. Az expozíció értékelése

Az egésztest-vibrációs expozíció értékelésének alapja az A(8) napi expozíció kiszámítása, amelyet nyolcórás időszakon keresztül mért egyenértékű folyamatos gyorsulásként fejeznek ki. A gyorsulást három ortogonális tengelyen ($1,4 a_{wx}$, $1,4 a_{wy}$, a_{wz} egy ülve vagy állva dolgozó munkavállaló esetében) mért, frekvenciával súlyozott legmagasabb (rms) értéként vagy legnagyobb vibrációs dózisértékként (VDV) az ISO 2631-1(1997) szabvány 5., 6. és 7. fejezetével, valamint az A. és B. melléklettel összhangban határozzák meg.

Az expozíció mértékének értékelése becslés alapján is elvégezhető, amelynek alapja a munkavégzéshez használt munkaeszközök által okozott vibráció mértékére vonatkozó, a gyártók által biztosított információ, valamint az adott munkamódszer megfigyelése vagy mérés.

▼B

Tengerhajózás esetében a tagállamok csak az 1 Hz-nél nagyobb vibrációt veszik figyelembe.

2. Mérés

Amennyiben a 4. cikk (1) bekezdésével összhangban mérést végeznek, az alkalmazott módszerek között szerepelhet a mintavétel, amennyiben az a szóban forgó, a munkavállalóra ható mechanikus vibráció vonatkozásában reprezentatív. Az alkalmazott módszereket a mért mechanikus vibráció konkrét jellemzőihez, a környezeti tényezőkhöz és a mérőkészülék jellemzőihez kell igazítani.

3. Interferencia

A 4. cikk (4) bekezdésének d) pontját kell alkalmazni, különösen ha a mechanikus vibráció befolyásolja a vezérlőeszközök megfelelő kezelését vagy a kijelzők leolvasását.

4. Közvetett kockázatok

A 4. cikk (4) bekezdésének d) pontját kell alkalmazni, különösen ha a mechanikus vibráció befolyásolja a szerkezetek stabilitását vagy a kötések biztonságát.

5. Az expozíció kiterjesztése

A 4. cikk (4) bekezdésének g) pontját kell alkalmazni, különösen ha a tevékenység jellegénél fogva a munkavállaló használhatja a munkaadó által felügyelt, a pihenés célját szolgáló létesítményeket; ezekben a létesítményekben az egészségtest-vibrációnak való expozíciót olyan szintre kell mérsékelni, amely összhangban van a létesítmények rendeltetésével és a használat feltételeivel, kivéve a *vis maior* esetét.